

urgell·segarra

CONVERSA AMB: **ANNA GALLARDO**

Presidenta de Servei de Dol de Ponent



■ “La nostra societat nega patològicament la mort i aquest fet pot crear situacions de dol patològic”

“UN PROCÉS DE DOL S’HA D’ENTENDRE COM UN PROCÉS DE TRANSFORMACIÓ”

GUILLEM CULLERÉ

Tàrrrega

El Servei de Dol de Ponent, única entitat lleidatana que dedica la seva activitat a donar suport gratuït a persones que han patit la pèrdua per mort d'éssers estimats, rebrà de l'Obra Social de La Caixa una aportació de 8.000 euros. La principal impulsora del projecte, Anna Gallardo, ha valorat molt positivament l'aportació tant per l'ajuda econòmica que suposa com per l'impuls que representa perquè altres entitats s'impliquin en el projecte. L'associació dona actualment servei a les comarques de l'Urgell, la Noguera, la Segarra i el Pla d'Urgell tot i que, segons Gallardo, en funció de noves aportacions es planteja ampliar el seu abast.

Què és servei de Dol de Ponent?

El servei vol cobrir el buit que hi ha en l'atenció a persones que pateixen la pèrdua d'un ésser estimat. Existeix un buit en la nostra societat per tractar aquestes temes. L'objectiu, en primer lloc, atendre casos de persones que inicien el procés d'una malaltia terminal, principalment càncer, oferint suport psicològic i social a aquestes persones. D'altra banda atendre persones que han perdut per mort un ésser estimat i per últim iniciar un procés per socialitzar la mort. Aquest és encara un tema tabú, tot i ser l'única certesa que tenim en la vida. Si tinguéssim més consciència de quin és el propòsit de la nostra vida ens preparariem millor per la mort.

Quina és la reacció de la societat davant la mort?

La nostra societat ens ha portat molts avenços tecnològics, tot i això nosaltres som encara els grans desconeguts per a



El buit social

Anna Gallardo va endegar el Servei de Dol de Ponent fa quatre anys amb d'altres persones que havien patit la pèrdua d'una persona estimada. L'associació es va crear per omplir el buit existent en la nostra societat que de manera patològica nega la mort en el procés de la vida. Des de llavors l'associació ha atès unes 120 persones que han patit la pèrdua d'éssers estimats. Ja hi ha Centres d'Atenció Primària que deriven a persones cap a aquest servei únic a Lleida. Segons explica Gallardo, queda molt treball per fer i l'associació té recursos limitats. Per això fa una crida a les entitats i l'administració perquè s'impliquin en el projecte.

nosaltres mateixos. Podem anar a la Lluna però en canvi la mort d'un ésser estimat ens pot bloquejar i paralytitzar sempre que no l'entendem.

Hi ha tot un seguit de morts que la societat no entén. Les malalties, mort sobtada de persones joves, accidents... La nostra societat no vol sentir a parlar d'aquest tipus de morts, de manera que les persones que pateixen pèrdues per aquest tipus de morts queden aïllades amb el seu dolor. Si una persona pateix aquest problema la reacció de la societat és que cadascú ha de resoldre els seus problemes.

En el cas contrari tenim les morts acceptades socialment. La societat accepta col·lectivament que una persona mori als 80 perquè entén que això forma part d'un procés natural i aquest fet fa que ens neguem moltes vegades plorar aquestes pèrdues tot i tractar-se de persones molt importants en la nostra vida.

Com es resol un procés de dol?

Des de l'escola s'ensenyen a ajudar a resoldre pautes de comportament i que ens socialitzem. Tot i això no ens ensenyen què vol dir viure. Hem après a viure en una dimensió mental i física i no passa el mateix amb la part emocional, i espiritual. Cada persona viu el procés de dol a la seva manera. La nostra tasca és donar eines perquè cadascú resolgui el seu procés.

Trobar un sentit a la vida i saber veure quina és l'oportunitat que ens aporta el dolor que vivim amb la mort d'un ésser estimat és trobar la solució al procés de dolor. Per això és necessari trobar espais de silenci i de meditació. Això no vol dir que s'oblidi la persona estimada sinó ben al contrari, que l'hem d'incorporar a la nostra vida acceptant la seva mort mitjançant dinàmiques que ens ajudin a fer-lo present. Quan la ment nega la mort apareix el dol patològic.